

§ 2.

Formener, nogen, som efter Foranstaaende dertil maatte have Udgang, at de ham i Arvefæste overdragne tillagte raar Udmarksjorder ere ansatte til en for høi Arvefæsteafgift, kan han erholde Sagen undersøgt, naar han inden Udgangen af Jult Maaned 1872 derom til Bornholms Amtstue indgiver en til Finansministeriet stilet Begjæring, og samtidigt dermed i Amtstuen deponerer et Beløb af 16 Rd. pr. Td. af det Jordblodden paahvilende Hartkorn, eller, hvis Hartkornet er under 1 Skp., ialt 2 Rd. Det deponerede Beløb tilfalder Statskassen, saafremt den tidligere stedfundne Bonitering ikke undergaar en saadan Forandring, at Eiendommen derefter i Henhold til Bestemmelserne i § 1 erholder Nedsættelse i Afgiften.

§ 3.

Finansministeriet foreskriver de nærmere Regler for den ovenfor ommeldte Undersøgelse, der bliver at foretage af en af Ministeriet dertil udnævnt Kommission, bestaaende af 3 Medlemmer, hvoriblandt 2 Landinspektorer, hvoraf den ene skal være bosat paa Bornholm, den anden udenfor denne D.

§ 4.

De Nedsættelser i Arvefæsteafgifterne, som efter Udfaldet af Omboniteringen mulig maatte finde Sted, træde i Kraft fra den 1ste Januar 1873 at regne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra Besidderne af de i Medfør af allerhøieste Resolution af 6te Mai 1850 bortarvefæstede Udmarksjorder paa Bornholm er der jevnlig indkommet Andragender saavel til Rigsdagen som til Finansministeriet, om at der maa blive indrømmet dem en Nedsættelse i de deres Jorder paahvilende Arvefæsteafgifter til Statskassen, i hvilken Henseende særligen henvises til et af Rigsdagsmændene fra Bornholm under Rigsdagens sidste Samling indbragt Andragende fra 214 Hus-Arvefæstere om Undersøgelse af deres Arvefæsteforhold og mulig Lempelse i disse, hvilket Andragende af Landstinget blev henvist til Finansministeriets nærmere Prøvelse, idet Flertallet af det i den Anledning nedsatte Udvalg navnlig fremhævede, at Udvalget vel ikke turde udtale, nogen bestemt Mening om, hvorvidt de fremkomne Klager vare begrundede, men at Rimeligheden af, at der ikke saa ganske sjældent var anvendt for høie Tærter, efter Udvalgets Formening ikke lidet understøttedes ved flere

af de i Andragendet udhævede Kjendsgjæringer, og at der under disse Omstændigheder vel kunde være Anledning til baade i Andragernes og Statskassens Interesse, at ønske Sagen underkastet en nærmere Prøvelse af Regeringen, uden at denne Prøvelse burde sthydes tilfide alene af den Grund, at der her var Tale om en Modifikation i kontraktmæssigt indgaaede Forpligtelser.

Finansministeriet har i Anledning heraf taget denne Sag under nøie Overveielse og over samme indhentet Erklæringer saavel fra Amtmanden over Bornholms Amt som fra det ledende Medlem af den i Medfør af allerhøieste Resolution af 6te Mai 1850 nedsatte Kommission, af hvem de paagjældende Jorder i sin Tid ere taxerede. Ministeriet er herved kommet til det Resultat, at den største Del af de mod Kommissionen fremsatte Anker vel maa anses for ubegrundede, men at der dog er nogen Grund til at antage, at Kommissionen, forsaavidt angaar de Fæstejorderne til-